

■ Mintegy 300 kilométerre a boszniai fronttól, ahol, reméljük, csak a balkáni, s nem a világtörténelmet alakítják, Szeged lakóinak harcászati tapasztalatai hónapról hónapra gyarapodnak. A Z. Nagy-gyilkosság után egy ház becserkészése, a nyom nélküli büntény kérdésköre volt a beszédtema; *Magda Marinko* letartóztatásakor a hatlövétű, hangtompítóval felszerelt fegyverek előnyeiről csevegtek szörnyülködve az emberek, tegnap óta azonban a plasztikbomba és a gránát közötti különbségről cserélnek véleményyt...Mindezt nem ügybuzgalomból teszik. Az élet, a nagy tanítómester rákényszerít mindannyiunkat az ismeretanyag bővítésére. A 9-es trolin egy második világháborús veteránnak kinéző öregúr (könnyű neki!?) tömörebben fogalmazott: – Sok van még a légi riadóig... Mit idegeskednek?

vagy valamilyen gyanús eseményt észleltek, a felderítés érdekében jelentkezzenek a helyi rendőrkapitányság nyomozó alosztályán a 477-577-es telefon 14-34-es mellékszáma, vagy a 07-es telefonon.”

A templomkertben

Ami bizonyos: szerda az egyik kereskedelmi csúcspana a közeli Mars téren. Szeged környékéről 5 és 7 óra között számtalan vidéki busz fut be a pályaudvarra, s több helyi járat indul a Rókusi templom melletti utcából. Ilyenkor az átlagosnál több hívó – köztük vidékiek – keresi fel a templomot. Lapunk Szeretők rovatára szerint hétköznapokon reggel 7 órakor szentmisére várják a betérőket, az elméledésben elmélyülőket.

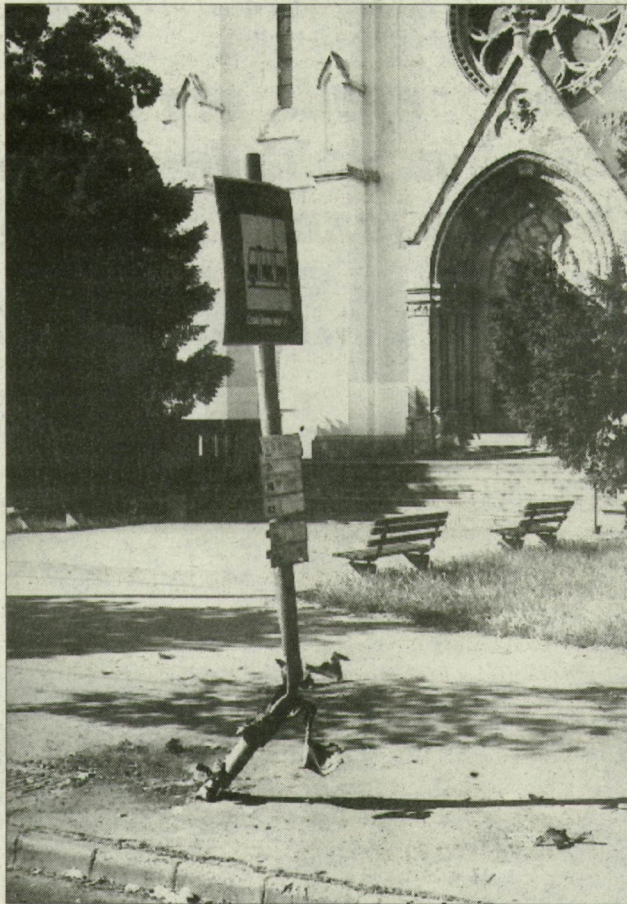
A templomkertben tegnap két kapálgató hölgyvel beszélgettem. A virágokat gondozták, az utat gyomtalanították.

– Veronka néni jött elsőnek. Tőle kellene kérdezni... Mi ingyen, szeretetből, jóságból dolgozunk.

Tuska Árpád az egyik kántor. Ő a Zákány utcában is hallotta a robbanást. Nem is gondolt arra, hogy az a „valami” a Rókusi templomot is veszélyeztette. Később a fiatalember kalauzol át a Kossuth sugárút túloldalára a plébániára, addig azonban kérdezősködöm.

Több vélemény elhangzása után az alábbi kép alakult ki bennem a történetekről: a templomajtót 6 órakor szándékoztak kinyitni; a bejáratnál műanyag tasakot találtak. Ránézésre úgy tűnt, hogy a tasakban tejeszacskók lapulnak – aki „elhagyta”, azért tehetta, mivel a tej romlott, régi... Kukában a helye! A közeli szeméttárolóba dobták. S néhány perc múlva

■ Gránátként viselkedett a szeméttároló „Üzenet” a robbanó tejeszacskóban?

A detonációtól kissé meggörnyedt... (Fotó: Gyenes Kálmán)

robbant a szeméttároló. Gránátként „viselkedett”, ugyanis repeszai szanaszét szóródtak, s a mintegy hat méterre álló, 42 éves asszonyt megsebesítették.

A kórházban

Nem mi jártunk ott, hanem Botka László országgyűlési képviselő. Felkeresett a szer-

kesztőségben, s elmondta: a kezelőorvos szerint a karján és arcán elég súlyosan sérült asszony számára nagyobb teher az a lelki megrázkódtatás, ami érte. Pár napos ellátás után hazaengedik.

A plébánián

Kretovics László plébános érthetően szűkszavú. Nem tud-

ja megmagyarázni a történeteket. A templom személyzete egytől egyig önkéntes nyugdíjasokból áll; mindahányan a vasárnapi 9 óras szentmise utáni úrnapi körmenetre készülnek. A történeteket telefonon jelentette Gyulay püspök úrnak, akinek a véleményét azonban nem tudtuk kikérni, ugyanis Budapestre utazott.

Néhány tényszerű adalék: a Rókusi plébánián minden szerdán segélycsomagokat osztanak a délvidéki menekülteknek. Tegnap ezt egy héttel elődáták. Kretovics László plébános börtönmissziós tevékenységet is folytat – a Csillag katolikus lakóinak lelki gondozását vállalja, *Havass Géza* plébánossal együtt. Gyulay Endre, a szeged-csanádi püspök – kinevezése előtt – rókusi plébános volt.

A sugárúton

A Budapestre érkezett tűzszerek minden leheto, a robbanás szétszórta tárgyat és repeszdarabot összegyűjtöttek. A kék szalaggal körbe zárt teret egyetlen centiméterre sem

kerülte el vizslató tekintetüket. *Dr. Szőke Péter* ezredes, szegedi rendőrkapitány szerint írásban fogják eljuttatni a laboratóriumi vizsgálatok eredményeit. Akkor válhat bizonyossá (?), mi robbant a szeméttárolóban.

Dr. Németh Károly őrnagyot, a megyei rendőr-főkapitányság sajtóreferensét megkérdeztük, hallottak-e a szabadkai robbanásról. Az őrnagy szerint a szakértői vélemények tudatában állapítják meg a parancsnokok, hogy szükség van-e információcserére. A szabadkai polgármesteri hivataltól szerzett kiegészítés szerint az ottani robbanás tegnap hajnalban 4 órakor történt.

...Tegnap estig senki sem vállalta (szervezet, csoport stb.) a merényletkísérletet. Va-jon kinek üzentek a robbanást kitervelők? Mit szeretnének kiprovokálni? A detonáció ugyanis nem lehetett a véletlenek összjátékának műve. Annak a szakértőnek a véleményét osztjuk, aki megállapította: nagy szerencse, hogy ez a „valami” nem zárt térben robbant. A templomajtó előtti műanyag tasakot ugyanis véletlenszerűen valaki bevihette volna az Isten házába... **P. S.**

Rendőrségi sajtóközlemény

„Tegnap 5.55 órakor a Szeged, Kossuth Lajos sugárúton levő Rókusi templommal szemben, a helyi járatú buszmegállóban robbanás történt. A buszmegállót jelző oszlopon a szemetesládá, ismeretlen okból és anyagtól származóan, felrobbant. A helyszíntől néhány méter távolságra tartózkodott egy 42 éves hölgy, aki alkarján 8 napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett a repeszektől. A robbanás következtében kisebb anyagi kár keletkezett.

Az ügyben a szegedi rendőrkapitányság, szakértők bevonásával, megkezdte a nyomozást, és kéri a lakosság segítségét: akik 5 és 6 óra között a Kossuth Lajos sugárút ezen részét közlekedtek, sétáltak,

Pokolgép robbant Szabadkán is

Szabadkán szerda hajnalban pokolgép robbant a Ferences templom bejáratánál is. A nagy erejű robbanás darabokra törte az ajtót, s megrongálódott a templom berendezése. A detonáció következtében betörték a szomszédos házak ablakai. Személyi sérülés nem történt. Szabadkán ez már a harmadik eset, hogy pokolgép robbant templomnál.

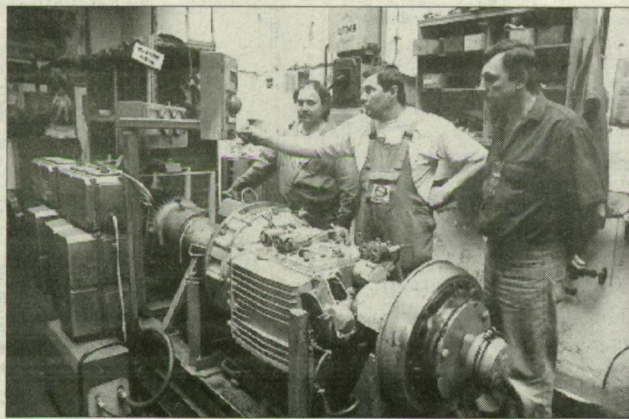
■ A gépkocsifelépítménygyártással, alkatrész-előállításal és -javítással, valamint márkakereskedéssel foglalkozó cég a hazai autóipar gondjai ellenére tavaly még szerény nyereséggel zárta az évet, ám privatizációja nem kezdődött túl nagy sikerrel: a tavaly meghirdetett pályázat ugyanis eredménytelenül zárult. Ez önmagában nem is lett volna még nagy gond, a dolgozókat azonban az aggasztja, hogy végleg elvesztik a tulajdonszerzés esélyét, hiszen élénken emlékeznek még az előzményekre...

Ki tudja, miért, a társaság alapításakor a cég 10 százaléka kitevő 20 millió forintos részvénycsomag 90 százalékát négy vezető vásárolta fel – mindössze tízszázalékos áron. Természetesen minden jogszerű, csak... Csak éppen a dolgozók későn ébredtek, de mára rájöttek: szép csendben kihagyták őket a vagyon elosztásából. Azután jött a második a ballépés: a dolgozókból alakult – és a privatizációra egyedül pályázó – MRP-szervezet elvázelt a tavaly februári első fordulóban.

Túl keveset kínáltak a dolgozók saját cégükért – vélekedik *dr. Tarajossy Béla* ügyvezető igazgató. – A vagyonügynökség nem adta oda a társaságot 25 százalékos árfolyamon. Meggyőződésem, ha valamivel többet kínálnak, már régen lezárult volna a cég privatizációja.

De nem így történt. Ki tudja, miért az alkalmazottak vagy inkább főnökeik, olcsón szereték volna végleg birtokba venni az állami vagyont. Ezután a céget egy külső szakértővel, az *Innterby Kft.*-vel világították át az ÁVÜ, majd döntött a második forduló kiírásáról. Így már

**■ Az ÁVÜ „szemellenzője”
■ A „teoretikus” vagyonügynök
■ Versenyautók, pályakorláttal
Privatizációs patthelyzet az Autófernél?**

Itt az utolsó lehetőség, hogy ne „golyózzanak ki” minket! (Fotó: Révész Róbert)

lehetővé vált, hogy nemcsak készpénzes ajánlattal, hanem *lízingkonstrukcióban* is gondolkodhattak a leendő vásárlók.

Hamar kiderült, a cég nem érdektelen a pályázók számára, hiszen a tavaly decemberben meghirdetett versenykiírásra hűten is nyújtottak be vételi ajánlatot: a *Pre Holding – Tisza Volán – Dégáz Rt. konzorciuma*, az *Emte Kft.*, az *Orbók Csaba és Társai Lízingközösség*, *Csányi László és Társai, dr. Reszegi László és Társai Lízingközösség*, *Farkas Béla és Társai*, valamint az *Alaska Kft. és Jumbolit Kft. konzorciuma*.

– A február 15-i tendorbontáson derült ki, hogy a hét

ajánlat közül három érvénytelen – mondja a versenyből kiesett egyik szegedi pályázó, *Csányi László*. – Mégis az egyik érvénytelennek, az *Orbók Csaba és Társai Lízingközösség*nek adta el a céget az ÁVÜ.

Miért? *Halmi Gábor*, a vagyonügynökség képviselőjében nyilvánosan, a Duna Tévé adásában indokolta, miért nem ragaszkodik az ÁVÜ még saját szabályaihoz sem:

„A vételi árfolyamok a következőképpen alakultak: a legmagasabb árfolyamot *Orbók Csaba és társai lízingközösség* tette, 108 százalékos árfolyamon, részükre kerül értéktetésre a cég. A többi vételi

ajánlat 52 százalék, 36 százaléka... A hét pályázó közül sajnálatos módon a pályázók keletlen trehányok... A formai hiba abból állt egyébként *Orbókék* esetében, hogy a 90 napos pályázati köztetés helyett a pályázatukba 60 napot írtak. Utána, persze, pótolták... Ilyenkor lehet az ember roppant merev és makacs, hogy fúj, disznó, rossz pályázót, menj el. Nyilvánvalóan szemből kellene fogalmaznom...”

Valóban. *Halmi* úr rendkívül „érzékletes” példabeszéde azonban nem győzte meg a többieket.

– Az érvényes pályázók között kellett volna további licitre bocsátani a céget – állítja *Csányi László*.

Egyébként is többen vitatják, vajon mennyit ér a nyolc év alatt kifizetett 207 millió, és az azonnal, készpénzben letett 100-120 millió? Az egyszerű kamatszámítást elvégezve minden bizonnyal közel állna egymáshoz a két érték. Lehet, hogy nemcsak a pályázók, hanem az ÁVÜ is követett el formai hibát?

– Minden jogszerűen zajlott – állítja az ügyvezető igazgató –, hiszen az eredménytelen pályázat után azzal tárgyalhat az ÁVÜ, akivel akar. De van itt még egy apró gond, amit a va-

gyonügynökségnek valahogy a nyolc év alatt kell majd hidalnia.

■ Mi ez?

– Hogy a dolgozóknak meghirdetett 15 százalékos tulajdonszerzést hogyan teszi majd lehetővé.

Az ugyanis pályázati alapszabály, hogy a dolgozóknak ugyanolyan feltételek mellett kell a részvények megszerzését garantálni, mint a legnagyobb tulajdonosnak. Mi történt? A dolgozók már megértették, itt az utolsó lehetőség, hogy ne hagyják „kigolyózni” magukat: 27-en bejelentették, hasonló lízingközösséget hoztak létre, mint *Orbókék*. Erre azonban az ÁVÜ levélben azt válaszolta az alkalmazottakat képviselő *Tóth Mihálynak*, hogy ez a megoldás az ő esetükben mindössze „teoretikus” lehetőség, mivel két lízingközösség egyazon cég megvételére nem alakulhat. Alighanem erre is illik a mondás: „Amit szabad Jupiternek...”

Úgy tűnik, a dolgozói közösség nem nyugszik bele abba, hogy birtokon belül készpénzzel kelljen fizetnie, míg a kívülről jött vevőnél megelégszenek a nyolcéves lízinggel. Ez pedig a befektető számára vajmi kevés kockázatot jelent. Ha ugyanis mégsem tudna fizetni, a cég egyszerűen visszaszállna az államra. Aki viszont E-hitelre vásárol, saját vagyont kockáztatja, ha csődbe megy a vállalkozás.

Az eredménytelenné nyilvánított pályázat ellenére mégis miért egy lízingközösségnek adhatta a céget az ÁVÜ? Erre is akad magyarázat. A lízingdíj az ÁVÜ bevételeinek számít, míg az E-hitel törlesztőrészeit az államadósság törlesztésére fordítják. A vagyonügynökök feltették hát a „szemellenzőt”. Bár a szakemberek ma-

guk is elismerték, pénzügyileg *Farkasék* terve volt a legmegalapotabb, hiszen ők több tízmilliós működőtőkét is terveztek „belepumpálni” a szerkezetváltás előtt álló Autóferbe. Az *Orbók-konzorciumot* egyébként a híres autóversenyző, *Ferjancz Attila* saját vállalkozása, a versenyautó-szerelő műhely félmjelzi. Csak hírlik, a megvásárolt cégnél is hasonló üzleti elképzeléseik vannak azal meglótdva, hogy a Déli Autópálya szegélykorlátainak gyártását is új cégüknek kívánják megszerezni. Csak hát ez még több év. Márpedig az Autófernek most kellene a segítség.

– A *Denzel-cég*, a *Mitsubishi* forgalmazója már jelezte, a június végén lejáró szerződést nem kívánja az állammal meghosszabítani. Privát tulajdonossal szeretne tárgyalni. De máig nincs aláírva az előkészített szerződés *Orbókék* és az ÁVÜ között – mondja *dr. Tarajossy Béla*. – Az egész privatizációs rétestesztá-nyújtogatás sok kárt okoz az Autófernek. Látszik, az egész cég átalakításra szorul. Ezen múlik 140 dolgozó jövője. A profilváltással már nem lehet tovább késlekedni. Akárcsak a tőkeinjekcióval. Most mindenki vár és reménykedik.

A siker sem kizárt, hiszen miért ne éppen *Orbókék* virágoztathatják fel az Autófer? De akkor miért volt szükség az egész privatizációs cirkuszra? Egy olyan pályázatra, amely nem éppen ízléses történetek-kel is tarkított. Ha a vagyonügynökség a saját szabályait sem tartja be maradéktalanul, akkor vajon mit és hogyan kér majd számon később a pályázóktól?